

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. V. De ordine Minorum, deq[ue] tribus regulis à S. Francisco institutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

nimo tamen ex meditationibus & feruorum Dei colloquijs magnam capiebat voluptatem. Claruit & spiritu Prophetico, cum plura arcana & futura aperuerit. Denique anno reclusionis 64. ætatis 80. migravit ad sponsum anno salutis 1367. die 19. Martij. In æde sancti Thomæ, quæ est Ordinis Prædicatorum, sepulta, miraculis non paucis fulsit. Sic ferè Ph. Ferrarius in Catalogo SS. Italiae. Eius vitam fusè scripsit Donatus Lagus ordinis Prædicatorum, & Papiæ an. 1599. edidit.

CAPVT V.

*De Ordine Fratrum Minorum, de quæ
tribus Regulis à S. Francisco
institutis.*

FRANCISCVS, Afsisij in Vmbria natus, patris exemplum secutus, à prima ætate mercaturam fecit. Qui quodam die pauperem pro CHRISTI amore flagitantem pecuniam, cum præter consuetudinem repulisset, repentè eo facto commotus, largè ei misericordiam impertijt: & ex eo die Deo promisit, se nemini vnquam poscenti eleemosynam negaturum. Cum verò post in grauem morbum incidisset, ex eo aliquâdo cõfirmatus, cepit ardètiùs colere officia chari-

tatis. Qua in exercitatione tantum profecit, ut euangelicę perfectionis cupidus, quicquid haberet, pauperibus largiretur. Quod ferens iniquus pater, eum ad Assisinatem Episcopum duxit, ut coram illo bonis cederet paternis: qui reiectis etiam vestibus, patri concessit omnia, illud subiungens, sibi in posterum maiorem facultatem fore dicendi, *Pater noster qui es in caelis.*

Cum autem illud ex Euangelio audisset: *Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta:* sibi eam regulam seruandam proposuit. Itaque detractis calceis, & vna contentus tunica, cum duodecim socios adhibuisset, Ordinem Minorum instituit. Quare Romam venit anno salutis millesimo ducentesimo nono, ut sui ordinis regula ab Apostolica Sede confirmaretur. Quem cum accedentem ad se summus Pontifex Innocentius tertius reiecisset, quod in somnis postea sibi ille, quem repulerat, collabentem Lateranensem Basilicam suis humeris sustinere visus esset, conquisitum accersit: benigneque accipiens, omnem eius institutorum rationem confirmavit. Franciscus igitur, dimissis in omnes orbis terrę partes fratribus ad prædicandum Christi Euangelium, ipse cupiens sibi aliquam dari martyrij occasionem, nauigauit in Syriam: vbi à Rege Soldano liberalissimè tractatus, cum

Matt. 10

1209.

nihil proficeret, redijt in Italiam.

Multis igitur exstructis suę familię domicilijs, se in solitudinem montis Aluerni cõtulit: vbi quadraginta diebus, propter honorem S. Michaelis Archangeli, in ieiunio & oratione consumptis, festo die exaltationis S. Crucis, ei Seraphim, crucifixi effigiem inter alas continens apparuit: qui eius & manibus & pedibus & lateri vestigia clauorũ impressit: quę S. Bonauętura, cũ Alexãdri IV. sũmi Põtificis prædicationi interesset, narrasse Pontificẽ à se visa esse, literis cõmendauit. His insignibus sũmi in eũ Christi amoris maximã habebat omnium admirationẽ. Ac biennio post grauiter egrotãs deferrı voluit in Ecclesiã S. Marię Angelorũ: vt vbi spiritũ gratię à Deo acceperat, ibi spiritum vitę redderet. Eo in loco fratres ad paupertatẽ, ac patientiã & sanctę Romanę Ecclesię fidẽ seruandã cohortatus, Psalmũ illũ pronuntians, *Voce mea ad Dominum clamaui*, in eo versiculo, *Me expectant iusti, donec retribuas mihi*, efflauit animam I V. Nonas Octobris. Psal. 141

Anno
1226.

Quem miraculis clarũ Gregorius Nonus Põtifex maximus in Sanctorum numerum adscripsit, an. 1228. biennio scilicet post obitum. Tanta erat sanctitatis illius apud omnes opinio.

Vniuersi ordinis Franciscani Historiam, quam Seraphicam vocãt, accurratẽ scripsit Franciscus Gonzaga, primũ generalis Minister eiusdem ordinis, post Episcopus Mantuanus

tuanus, addito Catalogo Prouinciarum ac monasteriorum omnium dicti ordinis. Quod utinam reliquorum ordinum, præsertim mendicantium, Præfecti generales æmulentur.

De viris doctrina scriptisque illustribus ex illo ordine exstant Henrici Villotij Athenæ.

Ceterum S. Franciscus tres Ordines, ac totidem Regulas instituit; ut in die eius festo canitur:

*Tres Ordines hic ordinat,
Primumq; fratrum nominat
Minorum, pauperumq;
Fit Dominarum medius,
Sed Pœnitentum tertius
Sexum capit vtrumque.*

1. Primus Ordo ann. 1206. institutus, Conuentuales, Obseruantes, Capucinos, & Recollectos complectitur.

2. Secundus Ordo anno 1212. per S. Franciscum similiter institutus, est monialium Clarissarum, quarum aliæ dicuntur *Damianistica*, aliæ *Vrbansistica*. Dicuntur autem *Damianistica* à primo conuentu S. Claræ, qui est S. Damiano sacer. Id nomen habent omnes Clarissimales, quæ mitigationem Regulæ ab Urbano Papa factam non admiserunt, sed in summodi disciplinæ ac paupertatis rigore persistent: quales sunt *Pauperes Clarissa*, utroque

cant, *Coletana & Capucina.*

E contra *Vrbaniſtica* dicuntur, quæ Vrbani Papæ mitigationem admiferunt, & à vulgo *Diuites Clariffæ* nunc vocantur, quòd annuos redditus habeant.

Tertius Ordo an. 1221. inchoatus completitur viros & feminas, domi fuæ iuxta præſcriptum tertiæ Regulæ viuentes. Completitur quoque Religioſos votis monaſticis adſcriptos, & tertiam iſtam Regulam ſeruantes.

CAPVT VI.

De Sanctis ordinis Minorum.

INter Sanctos ordinis Minorum, poſt S. *Franciſcum*, eminent S. *Bouauentura* Cardinalis & Epicoſus *Tuſculanus*, S. *Berardus* martyr cum *focijs*, S. *Antonius Paduanus*, *Sanctus Bernardinus*, *Sanctus Ludouicus* Epicoſus *Toloſanus*, S. *Didacus*, S. *Ludouicus* Rex, S. *Elzearius*, S. *Iuo*, & alij, quorum vitas in vnum volumen redactas Antuerpiæ publicandas R. P. *Henricus Sedulius* curauit. Ceterum operæ pretium me facturum putauit, ſi ex *Catalogo Sanctorum Italiae* per *Philippum Ferrarium* edito viros illuſtres aliquot ſubnecterem.